

[Pernille Sams]

Vi har kun problemer med en enkelt detalje, som ikke fremgår af selve lovforslaget, men af bemærkningerne. Det drejer sig om bemærkningernes forskrift om, at der i de interne revisionsafdelinger skal ansættes kompetente vurderingsfolk til at efterprøve udlånsafdelingernes vurderinger. Dette forhold vil vi meget gerne have belyst nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet, da det ser ud, som om det er en ændring i forhold til kravene i bank- og sparekasselovgivningen, hvor vi finder at der bør være parallelitet.

I øvrigt vil vi meget nødig være med til noget, der senere kunne vise sig at være at lægge grundstenen til et statsligt, centralt vurderingskorps.

Men alt i alt et vældig godt lovforslag, som vi har set frem til, siden det blev bebudet, og som vi skal gøre hvad vi kan for at få hurtigt igenem udvalgsarbejdet, så det kan blive vedtaget snarest.

Mejdahl (V):

Der har i det sidste halve år været en heftig debat om realkreditinstitutternes virke. En alt for lang række af fortrinsvis ældre overbelåningssager har været med til at sætte dagsordenen for denne debat. Realkreditinstitutterne har måttet registrere en lang række tab, som sammenlagt er blevet ret så anselige beløb – alt for store beløb.

Disse tab er fremkommet ikke kun ved overbelåningssager, men især på grund af tidernes ugunst, lavinflationen og det, at de ændrede rentefradragsregler i forbindelse med skattereformens gennemførelse har overrasket mange boligejere, som har fået svært ved at klare terminerne, ofte med tab for kreditorer – også realkreditinstitutter – til følge.

Realkreditinstitutterne kan heller ikke sige sig fri for at have disponeret for dristigt – dumdristigt vil nogle sige. En overgang fandtes der ikke rigtig medicin imod volumensygen. Den er nu opfundet; den hedder tab.

Alt det kender vi, og nu har boligministeren i konsekvens af hele denne debat lagt et lovforslag på Folketingets bord. Lovforslaget imødekommer et længe næret ønske om at gøre det muligt for låntagere at skifte realkreditinstitut. Skatteministeren har også fremsat et lovforslag, som foreslår stempelafgift i forbindelse med et sådant institutskifte. Det vil give en utilfreds

låntager mulighed for at flytte sit låneengagement, uden at staten skal kunne indkassere en stempelafgift. Det giver større handlefrihed, og det skærper konkurrencen institutterne imellem.

Lovforslaget gør det også obligatorisk for realkreditinstitutterne at oprette en intern revision med direkte reference til institutternes bestyrelse, på samme måde som pengeinstitutterne har.

Endelig er der en ændring omkring registreringen og tilsynets placering.

I bestemmelsen om intern revision er det foreslået, at den interne revision skal ansætte kompetente vurderingsfolk. Det var en tidligere ordfører, fru Pernille Sams, også inde på. Jeg vil godt bede boligministeren tilkendegive, om det er et første skridt i retning af en central vurderingsmyndighed. Er det tilfældet, bliver jeg betænkelig.

I Venstre er vi af den opfattelse, at det er nødvendigt at foretage sig sådanne ting, som lovforslaget lægger op til. Det er nødvendigt for at undgå, at en lignende situation skal opstå igen med mange overbelåningssager, men det er først og fremmest nødvendigt at gøre noget ekstraordinært for at genskabe tillid og respekt om vort realkreditsystem. Ingen kan være tjent med, at der er skabt usikkerhed om et i øvrigt godt og billigt kreditsystem. Derfor må der ryddes op, så der kan begyndes på en ny æra i realkrediten.

Realkreditinstitutterne har selv et ansvar for og en interesse i, at det sker, men jeg synes også, at vi som politikere må give vort bidrag dertil. Det kan vi gøre ved at bringe lovgivningen på plads, sørge for, at der bliver ryddet helt op og så derefter give realkreditinstitutterne arbejdsro. Det kan de godt trænge til.

Til sidst skal jeg sige, at vi synes, det er rimeligt at udskyde revisionen af bestemmelsen om 50-årige indekslån til opførelse af privat boligbyggeri til udlejning.

Jeg skal således på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Dette lovforslag er jo en udløber af de mange overbelåningssager, der blev rullet op i pressen sidste år, og man må sige, at en del af det i hvert fald har forbindelse med, at den tidligere boligminister var trængt op i en krog og i lutter nød-